

13 / PROSINEC 2024

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ ŠLAPANICE

Ž

A

K

O

REDAKCE

Naše škola:	Filip Sed'a Vojtěch Vymazal
Expedice:	Filip Petřík
Parlament:	Eva Štěpánková Anna Hrušková
Foto:	Nicolette Tepříková
Po škole:	Mariana Lukesová Zuzana Štěrbová Sára Svobodníková
Sport:	Oliver Šimek Maxmilián Bílek Jakub Šeda
Duel:	Vanesa Procházková Lilian Sladká
Anglická povídka:	Nicolette Tepříková
Čtení:	Karolína Schwecová Nikol Pelikánová Eleni Diana Otrubová
Ilustrace:	Eva Štěpánková
Hřiště:	Nikol Pelikánová Eleni Diana Otrubová Daniela Hudečková
Obálka:	Karolína Schwecová
Korektury:	Viktor Merta
Grafika:	Roman Fuksa
Pedagogický dozor:	Roman Fuksa Viktor Merta Filip Petřík

ŽAKO

školní časopis ZŠ Šlapanice

Vychází od 1. dubna 2020.

Tištěná verze do každé třídy zdarma.

Digitální verze volně na www.zsslapanice.cz.

Sídlo: ZŠ Šlapanice

Masarykovo nám. 1594/16

664 51 Šlapanice

E-mail: roman.fuksa@zsslapanice.cz

CO ŠKOLA A MOBILY

Na škole se rozjel program, který má žákům naší školy pomoci s používáním mobilních telefonů. A právě proto nám na pomoc přišla organizace Onfine (dříve Replug.me).

Organizace spolupracuje s naší školou v oblasti digitální výchovy.

Zaměřují se na to, aby děti věděly, jak se chovat a využívat technologie moderního světa ve vlastní prospěch.

Školám pomáhají formou workshopů, na kterých se zaměřují na osvětu v digitálním světě a kritické přemýšlení jedinců. Organizují také podpůrné programy pro rodiče a pedagogy.

U nás na škole se hlavně zaměřují na to, aby děti trávily méně času na svých mobilních zařízeních. Na projektu spolupracují výchovní poradci a metodici prevence v čele s Lucií Sznepkovou a Filipem Petříkem.

PRAVIDLA POUŽÍVÁNÍ MOBILŮ V KOSTCE

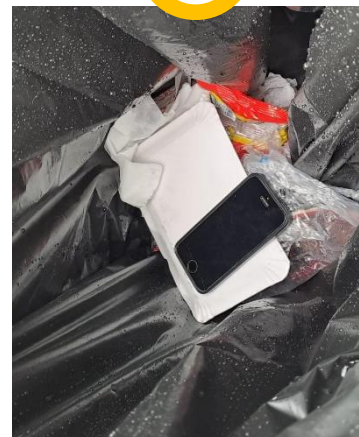
Na prvním stupni žáci mobily nechávají doma či v tašce.

V šestkách žáci tráví bez mobilu velké přestávky.

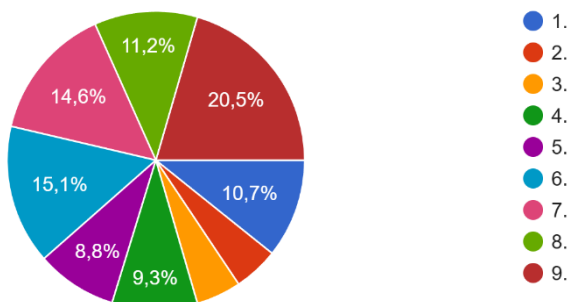

Ve vyšších ročnících jsou žáci cíleně vzděláváni, jak používat mobil tak, aby pomáhal, ale neškodil.

CO VY A MOBILY

Před nějakou dobou se v Edookitu objevila anketa ohledně používání mobilních telefonů. Tuto anketu jsme vytvořili, abychom zjistili, jak jsou na tom ostatní. K mému udivení na naši anketu odpovědělo nejvíce devátáku, avšak účast jiných ročníků byla taky hojná.

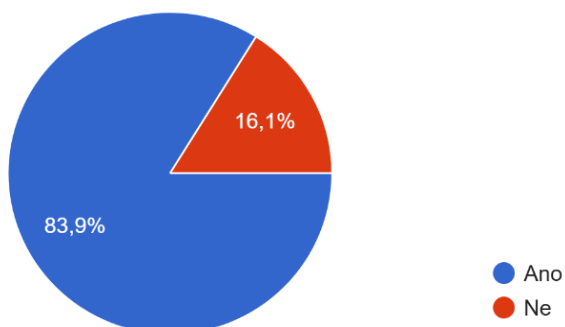
Co na mobilu děláš nejčastěji?

Na telefonech děláme nejrůznější věci, ale každý máme tu jednu nejdůležitější nebo nejoblíbenější činnost. Nejvíce z vás si převážně píše s kamarády nebo hraje hry, avšak je tu i dost takých, kteří na mobilu hlavně poslouchají písničky nebo sledují videa. Nejvíce mě však zarazila odpověď „kontrola kamer“, taková odpověď je vskutku zarážející.

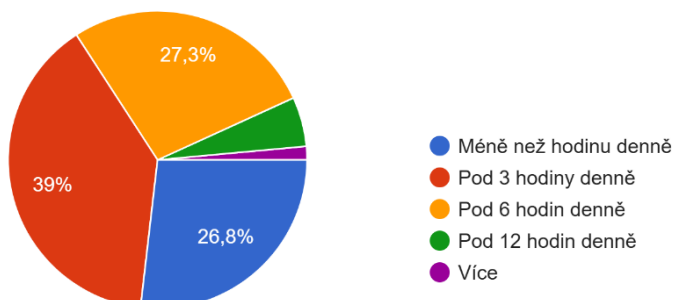
Zkoušel jsi být nějaký den bez mobilu?

Uvědomujeme si, kolik času na mobilech trávíme, ale málokdy si uvědomíme, kolik času bez nich trávíme. Toto zamyšlení nám však zprostředkovala tato otázka. Z odpovědí jde jasně zjistit, že drtivá většina z nás si uvědomuje problematiku mobilů a taky se s ní snaží něco dělat.

Jak často používáš mobil?

Já osobně mobil používám asi 3 hodiny denně stejně jako většina z vás.

Co ti přináší strávený čas na mobilu?

Spousta lidí vám řekne, že čas strávený na mobilu je vyhozený čas. Já si to však nemyslím a spousta z vás se mnou souhlasí, jak jde vidět na vašich odpovědích. Najdou se tu i tací, kteří tvrdí, že jim čas na mobilu nic nepřináší, ale těch je vskutku pomálu. Nejčastěji vám telefon přináší radost, zábavu nebo i uklidnění.

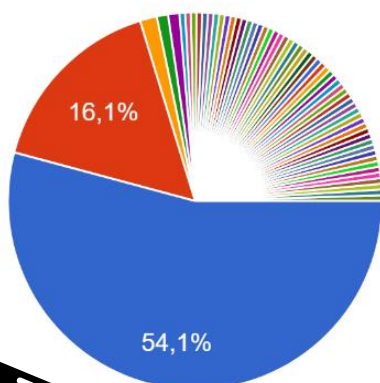
Jak dlouho jsi vydržel a jaký jsi ze sebe měl pocit?

I když nám telefony ulehčují život, je potřeba je někdy odložit a užít si život takový, jaký nám byl dán. Přece jenom každá mince má dvě strany. Vždy když dokážeme něco, co pro nás není každodenní chleba, má to na nás pozitivní vliv. Toto tvrzení si spousta z vás ověřila, když jste zjistili, že po několika dnech bez telefonu jste ze sebe měli dobrý pocit. K mému udivení se většině z vás podařilo vydržet víc jak dva týdny bez mobilu, což je obdivuhodné. Ale ostatní nevěšte hlavu, nikdy není pozdě na změnu.

Trávíš volný čas spíše doma za monitorem, nebo spíše venku s rodinou či kamarády?

Očekával jsem, že většina bude spíše doma, ale opak je pravdou. K mému údivu ven chodí stále hodně lidí. Mimo jiné se zde objevilo spoustu dalších odpovědí, nejčastěji oboje nebo nějaké kroužky či koníčky.

- Venku s rodinou či kamarády
- Doma za monitorem
- Oboje
- Nemám čas ani na jedno
- Doma s rodinou
- Někdy venku ale sama, nebo jsem v p...
- Tak napůl
- většinou na treninku

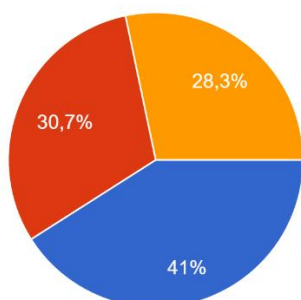
V čem ti mobil nejvíce pomáhá?

Nejčastěji se objevovaly jako důvod komunikace nebo zábava. Mimo jiné se zde hojně vyskytovalo zjišťování informací a sledování Edookitu.

Souhlasíš s omezením telefonů ve škole?

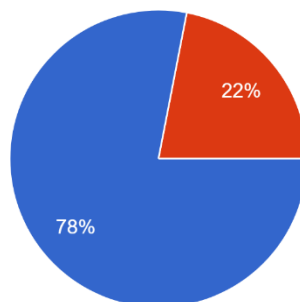
Myslím si, že většinu z vás ani nějaká omezení neomezila, a to se také odrazilo na odpovědích.

- Ano
- Ne
- Je mi to jedno

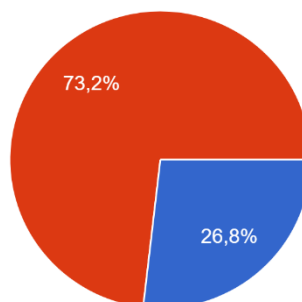
Dodržuješ tato omezení?

- Ano
- Ne

Změnil bys nějak pravidla používání mobilů ve škole?

- Ano
- Ne

Pokud ano, jak?

Na tuto otázku jste odpovídali docela rozdílně. Nejvíce se zde objevuje odpověď, aby byla pravidla zrušena úplně. Nápad je to dobrý, ale myslím, že se ho nedočkáme. V dalších řadách se také objevuje povolení mít mobily během výuky v lavici, ne striktně v batohu.

No, a to je z naší ankety vše. Děkujeme všem za odpovědi a pokus nějak rozvíjet naši školu. Věřím, že i vy jste něco o sobě zjistili a těším se na další spolupráci.

S MOBILEM NA VÝPRAVU

Horobraní

Jsi dobrodruh, máš rád přírodu, výzvy a výhledy? Pak je Horobraní aplikací, která je pro tebe jako stvořená.

Je založena na jednoduchém nápadu – na mapě se ti zobrazí vrcholy a je jen na tobě, které si vybereš a začneš je „dobývat“. Vrchol si můžeš „zapsat“ do své sbírky ve chvíli, kdy se nacházíš maximálně 50 metrů od něj. Některé vrcholy jsou snadné a přivede tě k nim asfaltka, jiné jsou náročnější a musíš se k nim prodírat křovisky či přes zorané pole.

Hodnocení

Aplikace má pěkný design a člověk se v ní snadno intuitivně pohybuje. Pokud запиšeš vrchol, můžeš si k němu připsat poznámku či vyfotit fotku – obojí uvidí také ostatní uživatelé. Nedostatkem je mapa, která někdy není dostatečně podrobná, je dobré ji doplnit osvědčenou aplikací mapy.cz. Skvělou zprávou je, že vrcholy nemusíš sbírat jen v našem malém českém rybníčku, ale můžeš si stáhnout mapy jiných zemí. V tuto chvíli čeká 223 015 hor a kopců, až je pokoříš.

Tip

Vyraz na výlet a nech se vést vrcholy – putuj například na kole od vrcholu k vrcholu, objevíš místa a výhledy, které by ti jinak zůstaly utajeny.

Mapy.cz

Nezbytná aplikace pro každého turistu a vandraka. Jak název napovídá, tato aplikace ti nabízí mapy. A to není málo.

Hodnocení

Jedná se o jednu z nejkvalitnějších map v internetovém prostoru. Stáhnout si můžeš mapy z celého světa. Mapy.cz nabízí hned několik typů map – základní, turistickou, zimní, dopravní či leteckou. Mnohde můžeš využít panoramatický pohled. Fajnšmekři určitě ocení raritní mapy – zeměpisnou, z 19. století či haptickou. Během zářijových povodní nabízely mapy.cz také informace o stavu řek. Aplikace nabízí řadu nedocenitelných nástrojů – můžete si zde plánovat trasu, vyhledávat různé objekty v okolí podle zadání, měřit vzdálenosti, prohlédnout si profil trasy a další.

Tip

Pokud víš, že se budeš pohybovat v oblasti, kde je špatný signál, můžeš si příslušnou mapu stáhnout předem a používat ji offline.

Ať už jsi na cestě do školy, na zahradě nebo na výletě v lese, všude můžeš potkat různé ptačí druhy. Mnozí jsou nápadní svým zbarvením, ale nejčastěji na sebe upozorní svým hlasem. Může to být krákání vrány, melodický zpěv kosa nebo varovný hlas sýkory. Chceš zjistit, co za druh vlastně slyšíš? K tomu ti může skvěle posloužit aplikace BirdNET, přes kterou hlas nahráješ, a ona už druh určí za tebe.

Hodnocení

Aplikace je poměrně jednoduchá na ovládání a po jejím zapnutí stačí pouze spustit nahrávání. V horní části obrazovky se zobrazuje tzv. spektrogram, na kterém je dobře vidět, jestli aplikace ptačí hlas zaznamenala. Poté můžeš prsty vybrat jen určitou část nahrávky, která má být vyhodnocena nebo uložena.

Tip

Pokud zrovna nemáš internet, nevadí to, hlas nahraj a následně ho ulož. K uloženým nahrávkám se můžeš vrátit a nechat je vyhodnotit, až se dostaneš na signál nebo budeš na Wi-Fi. Tvá pozorování se pak ukládají i s polohou místa, kde jsi daný hlas nahrál.

Blíží se zima a s tou i doba nečekaných sněhových nadílek. To se pak jednoduše může stát, že stojíš na zastávce, padá sníh, je zima, spoj nikde a tobě běží hlavou nejrůznější otázky: „Kde může být? Blíží se aspoň? Jaké má asi zpoždění? Nebo mi ujel?“ V takové situaci by ti mohla přijít vhod aplikace iRIS, která v reálném čase zobrazuje na mapě polohu vybraných spojů IDS JMK (Integrovaný dopravní systém Jihomoravského kraje).

Hodnocení

V aplikaci, která zobrazuje mapu a jednotlivé spoje, se dá poměrně pěkně zorientovat. Vybrané spoje jsou barevně odlišeny a označeny číslem dané linky. Kromě polohy spoje ti aplikace nabídne další informace, jako je aktuální zpoždění, přesná trasa jízdy nebo jízdní řád. Mapa se dá libovolně přibližovat a tím lépe zobrazit místo, které tě zajímá. Jsou na ní také vyobrazeny jednotlivé zastávky a jejich názvy.

Tip

Na své si v této aplikaci přijdou i fanoušci vozového parku městské hromadné dopravy v Brně. Po rozkliknutí vybraného spoje se ti zobrazí informace o typu vozu, takže se můžeš předem těšit na vyhřátý nejmodernější trolejbus na lince 31, který má označení 32Tr nebo třeba na kloubový trolejbus 27Tr, kde je velká šance, že si sedneš.

Vozový park:

Pl@ntNet

Říše flóry stále ukrývá mnohá překvapení pro laika i znalce přírody, pro milovníka gastronomie i výtvarného umění. Abys vždy bezpečně rozpoznal vraní oko od borůvky nebo třeba jasan od jerlínu, nikdy nevycházej z domu bez Pl@ntNetu ve svém mobilu.

Hodnocení

Aplikace určí druh rostliny z fotografie, kterou jsi právě pořídil, nebo i z té, kterou jsi dostal po WhatsAppu. Důležité je, jakou část rostliny jsi vyfotil. Můžeš si vybrat z kategorií: list, květ, plod, kůra, habitus (celkový vzhled). Nabídne ti obvykle několik tipů s procentuálním vyjádřením pravděpodobné shody. K tomu dostaneš fotky ostatních uživatelů a odkazy na Wikipedii nebo internetové botanické atlasy a databáze.

Všechna svá pozorování můžeš také uložit. Pomáháš tak shromažďovat důležitá data a stáváš se součástí vývoje aplikace, výzkumu i komunity milovníků rostlin po celé planetě.

Tip

Vezměte Pl@ntNet na dovolenou. Aplikace hravě rozpozná, ve kterém vegetačním či geografickém pásmu se nacházíš. Takže se nemusíš bát ani identifikace exotických druhů.

Když nemáš data, není problém vyfocenou rostlinu určit, až se dostaneš na internet. Máš ji přece uloženou ve své galerii.

Záchranka

A co když se na výpravě zraníš? Nebo jsi svědkem nějaké nehody? Jasně, všichni víme, že zavoláme na číslo 155, popřípadě ta další. Ale nechcete si nainstalovat do svého telefonu aplikaci, která toho umí mnohem víc?

Hodnocení

Záchranka je aplikace, která v sobě sdružuje spoustu užitečných funkcí pro krizové situace. Najdete zde telefonické volání o pomoc, odeslání nouzové zprávy, zjištění vaší polohy, informace o vašem zdravotním stavu, vyhledání důležitých bodů, interaktivní návod na první pomoc rozdělený do několika kategorií, varovná upozornění horské služby nebo hydrometeorologického ústavu.

Tip

Nezapomeňte si dobře nastavit sekci Můj profil. Správné vyplnění vám může zachránit život.

MY JSME ŠKOLNÍ PARLAMENT

Proč chodíš do školního parlamentu? Co děláš, když máš volný čas? Jaký je tvůj nejoblíbenější učitel? Nejen to jsou otázky, které jsme položily členům našeho školního parlamentu. Seznamte se s těmi, kteří se podílejí na jeho chodu a dělají školu příjemnějším místem.

Až budu starší, chtěla bych být učitelka dějepisu a španělštiny na naší škole.

Můj nejoblíbenější předmět je občanka, protože mě zajímá to, co se děje ve světě, a navíc máme skvělého pana učitele.

Eva Štěpánková, 9. D

Můj nejoblíbenější učitel je pan učitel Petřík.

Moje TOP přezdívka je určitě Kiki Šimi.

Kristýna Šimková, 9. E

Moje nejoblíbenější učitelka je naše paní učitelka třídní Vladimíra Ressová.

Když mám volný čas, tak jdu s kamarády ven nebo hrají videohry na počítači.

Šimon Grúber, 7. A

Moje TOP filmová hvězda je Vojta Kotecký, protože je pro mě inspirací stát se filmovou hvězdou.

Až budu starší, chtěla bych být archeoložkou nebo herečkou.

Anna Hrušková, 7. D

Ve volném čase si ráda kreslím nebo sleduji filmy.

Moje nejoblíbenější hodina je matematika, protože mi docela jde.

Adriana Růžicková, 6. A

Můj nejoblíbenější film je Harry Potter.

Moje TOP přezdívka je Pepa nebo Joshep.

Petra Troščáková, 6. F

Ve volném čase si rád čtu, poslouchám písničky a hraji hry.

Až budu starší, chtěl bych být veterinářem, protože mám rád zvířata.

Antonín Špondr, 6. C

Můj nejoblíbenější film je Iron Man 3, protože v něm hraje Robert Downey Jr.

Moje nejoblíbenější učitelka je Jana Hochmannová.

Šimon Horák, 4. B

Když mám volný čas, rád jezdím na kole a na motorce.

Kdybych nebyl člověk, chtěl bych být pes.

Jan Štros, 4. A

Až budu starší, chtěla bych být muzikálovou herečkou.

Moje nejoblíbenější paní učitelka je Šárka Štěpánková.

Anika Lukesová, 3. D

Můj oblíbený film je Harry Potter, dokonce jsem byla s rodiči ve filmovém studiu v Londýně.

Ve volném čase krasobruslím nebo s bráchou jezdíme na motokárách.

Natálie Cafourková, 3. E

Chtěla bych být pračlověk, abych si mohla dělat vše podle sebe. Třeba postavit si vlastní dům.

Mám psa – boxerku Daisy a chtěla bych mít oslíka.

Aurélie Sedláčková, 3. C

Můj nejoblíbenější film je Já, padouch 4. Až budu velký, chtěl bych být fotbalistou.

Michal Polák, 3. B

Když mám volný čas, chodím ven s kamarády a hraji fotbal nebo softbal.

Moje nejoblíbenější paní učitelka je Veronika Jirgalová.

Teodor Čech, 5. B

Ve svém volném čase hraji závodně florbal a ping-pong.

Taky mám rád zvířátka – doma máme křečka Kevina.

Danny Staňa, 5. D

Moje nejoblíbenější hodina je informatika, protože rád pracuji na počítači.

Moje nejoblíbenější zvíře je želva.

Jakub Václ, 5. E

Až budu starší, chtěl bych být spisovatelem, abych po sobě něco zanechal dalším generacím.

Školní parlament je pro mě možnost, jak navázat s žáky užší spolupráci a začlenit je do dění ve škole. A taky mám rád výzvy a aktivity spojené s činnostmi školního parlamentu, které mě často vybičují zkoušet věci, kterým bych se normálně nevěnoval.

**David Paulík, koordinátor ŠP,
učitel dějepisu, občanské výchovy, španělského jazyka a pracovních činností,
třídní učitel 9.C**

Nejvíc mě baví vtipy, které dělá pan učitel Zeman, se kterým máme podobný smysl pro humor.

Školní parlament je pro mě nástrojem změny, chtěla bych, aby se naše škola měnila k lepšímu a abychom sem všichni chodili rádi.

**Barbora Svobodníková
koordinátorka ŠP,
sociální pedagožka, vychovatelka ŠD**

Na škole mě baví to, že můžu předávat dětem (a někdy snad i kolegům) část sebe a oni mě za to inspirují a ovlivňují svými osobnostmi a životy.

Ve svém volném čase si nejraději čtu, zpívám, trávím čas v přírodě a obklopuji se lidmi, které mám ráda.

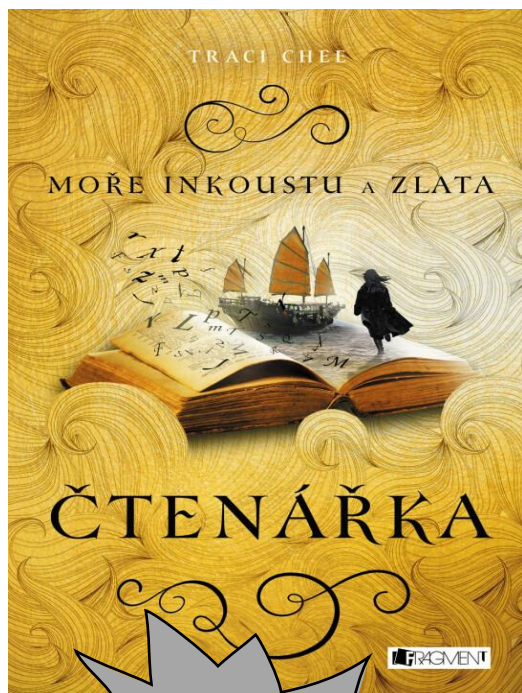
**Kristýna Kopecká
koordinátorka ŠP,
učitelka 1. stupně,
třídní učitelka 1.A**

FANTASY TRILOGIE

*Je spousta, opravdu spousta možností, jak knihu napsat. Může být napsána jednoduše, aby čtenář i nižšího věku pochopil, o co se v knížce jedná a co se děje. Nebo může být napsána tak, že ji pochopí například určitá generace nebo věková kategorie. Nebo může být napsána tak, aby čtenář mohl nebo musel číst tzv. mezi řádky. O tom je právě tato kniha se jménem **Čtenářka** ze série **Moře inkoustu a zlata**.*

Autorka této knihy se zlatavým obalem je Traci Chee. Traci studovala literaturu a tvůrčí psaní na kalifornské univerzitě v Santa Cruz. Sama v Kalifornii žije a jejím debutem v žánru literatury pro mládež je právě tato kniha.

Čtenářka je velice poutavá fantasy kniha, která se odehrává ve smyšleném světě. Lidi v tomto světě neumí ani číst, ani psát. Ani neví, že by něco jako čtení, nebo dokonce kniha mohlo existovat. Jen hrstka vyvolených si s tímto problémem ví opravdu rady. Jediní, kteří tuhle dovednost ovládají, ji ale skrývají před obyčejnými lidmi.

9,5/10

ČTENÁŘKA

Napsala: **Traci Chee**

Nakladatelství: **Fragment**

Přeložil: **Veronika Volhejnová**

Rok vydání: **2016/česky 2018**

Počet stran: **403**

Hlavní hrdinka Sefia nemá lehký život už jen z toho důvodu, že jí byli brutálně zabiti oba rodiče. Navíc musí utíkat před jejich vrahy, kteří po ní jdou, protože si myslí, že když dostali její rodiče, tak nemůže být těžké dostat nějakou holku. Jediný blízký člověk, který jí zbyl, je její teta Nin. S tou se dlouhé roky ukrývala před pronásledovateli, ale jak víme, tak nic nemůže trvat věčně. A to ani jejich štěstí a um ne. Nin unesou neznámí lidé a Sefii se začne naprosto hroutit svět. Vždyť právě přišla o posledního blízkého člověka. Její jediné rozhodnutí v tuto chvíli je najít svou tetu a také zjistit odpovědi na všechny ty otázky, které zůstaly po smrti jejích rodičů nezodpovězené. Po zmizení Nin jich bylo snad ještě víc. Chtěla se zeptat na rodiče, proč umřeli, proč ji ti divní lidé stále pronásledují a proč musí v batohu neustále tahat ten podivný těžký a hranatý předmět, což je zároveň ta jediná věc, která jí zbyla po rodičích. Sefii to nedá a jednoho dne krabičku otevře. Je v ní něco, čemu bychom my řekli kniha. A jak tak Sefia listuje jejími stranami, dokáže postupně přečíst pár písmenek, slova a nakonec i celé věty.

Na svém útěku za poznáním Sefia potkává němého chlapce, vyhublého na kost. Chlapec byl a stále je jednou z obětí Vtiskovatelů, kteří chytají chlapce a dělají z nich zabijáky. Chlapci se navzájem střetnou v boji s jednou zbraní. Nechce si ho pustit k tělu, nechce, aby se někomu dalšímu z jejích případných blízkých něco stalo. Chlapec ji však ani přes její neustálé řeči neopouští. Sefia mu dá jméno Lučištník. I přes Lučištníkovu němost se najde způsob komunikace mezi ním a dívkou. Společně si tedy hledají cestu, hledají stopy po Nin a ukrývají se před Vtiskovateli a lidmi, kteří jdou po Sefii.

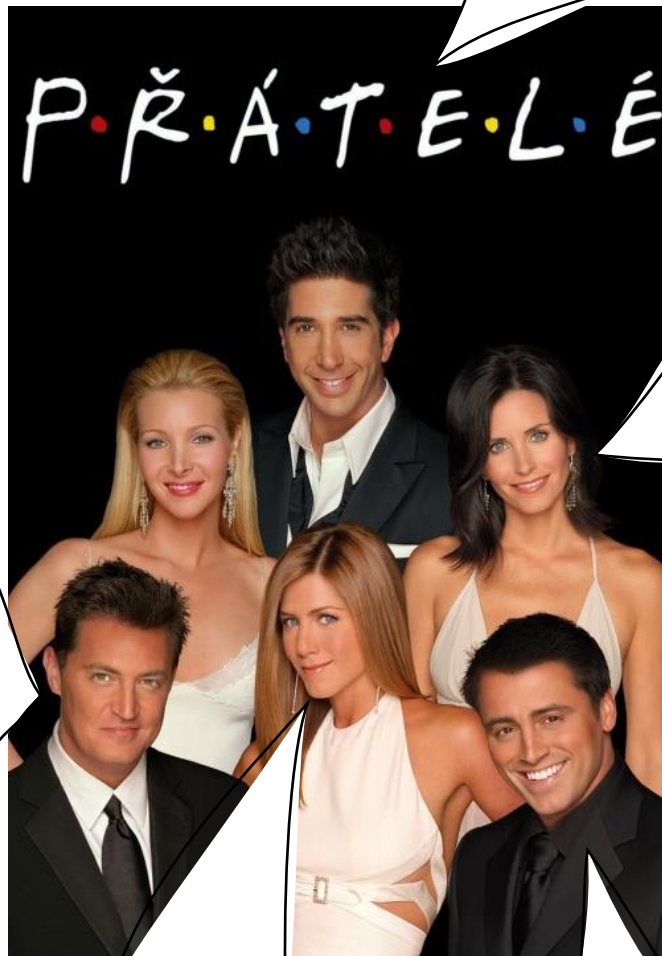
Myslím, že příběh má zajímavou dějovou linii. Ten nápad s tím, že lidé neumí číst, mi přijde zajímavý, hezký a dobře zpracovaný. A taky charakteristika všech postav je propracovaná, ať už Sefie, Lučištníka nebo postav z posádky kapitána Rákose, jehož příběhy je celá kniha prokládána. Samotná kniha se mi četla dobře, i když jsem se ze začátku poněkud nemohla začíst. Až jsem se ale začetla, tak se mi četla moc příjemně. Dala bych jí 9,5 z 10. Rozhodně bych si chtěla přečíst další dva díly ze série „Moře inkoustu a zlata“.

SERIÁL PRO TEENAGERY

Americký komediální sitcom režisérů Kevina Bright a Garyho Halverson. Scénář napsali David Crane, Marta Kauffman a Ted Cohen. Seriál má deset sérií po dvaceti čtyřech dílech, přičemž každý díl má má kolem dvaceti minut.

Příběh se odehrává od roku 1994 do roku 2004. Zároveň se odehrává v současnosti, tudíž kostýmy a prostředí výborně sedí a lze si představit, že i za dvacet let s nimi sedíš v kavárně nebo obývacím pokoji. Scénář je velice rozmanitý a každý si v něm najde něco, neboli někdy je romantika, někdy komedie a někdy třeba drama.

V seriálu září šest hlavních postav:
Jennifer Aniston jako Rachel,
Courtney Cox jako Monica,
Lisa Kudrow představující Phoebe,
Matthew Perry jako Chandler,
Matt leBlanc jako Joey
a David Schwimmer představující Rosse.

Rachel utekla ze své svatby a potkala Monicu, její nejlepší kamarádku ze střední školy, které rozdělila vysoká škola a ke které se nakonec nastěhovala. Rozmazlená Rachel se musí postavit na vlastní nohy a díky partě přátel jí to jde o něco lépe.

<https://www.csfd.cz/film/1216653-metoda-markovic-hojer/prehled/>

Díky správnému výběru herců s výbornými hereckými schopnostmi se do děje dokážete ponořit ještě více. Kvalita v této době není sice nejlepší, ale na rok 2000 je to odpovídající. Hudba v pozadí hezky odpovídala ději, o to lepší zážitek prožíváte. Nejlepší ze všeho je snad úvodní znělka, která je velmi chytlavá a pokaždé, co zapnu seriál, si ji zpívám.

Tento seriál hodnotím rozhodně kladně, nemám snad ani jednu věc, která by se mi nelíbila. Tento seriál bych hlavně doporučila lidem od dvanácti let a dále. Opravdu se v něm najde každý, tudíž hodnotím krásných 10/10.

METODA MARKOVIČ: HOJER

Tento seriál má zatím pouze jednu sérii o šesti epizodách. Chystat by se už měla i další série. První série byla vydána roku 2024 a režírována Pavlem Soukupem, který mimo jiné stojí i za filmem #annaismissing nebo seriály Prokurátorka, Odznak Vysočina či oběma díly filmu Pionýři z hororu. Na scénáři potom pracoval Jaroslav Hruška.

Hlavní role si zahrál Petr Uhlík jako Ladislav Hojer, Petr Lněnička jako mjr. Jiří Markovič, Adam Mišík jako Vlasta Červenka a Václav Neužil jako kpt. Josef Vilímek.

Seriál je založen na skutečném příběhu jednoho z nejznámějších českých kanibalů. Právě Ladislav Hojer je hlavní postavou. Seriál začíná nálezem mrtvého zneužitého těla ženy a pokračuje

vyšetřováním kriminální policie. Po dopadení ne tak starého Ladislava Hojera, který se jim k vraždě přizná, se začne rozkrývat spousta dalších nevyřešených případů. Jak Hojer dopadl a jestli byl odsouzen na doživotí či rovnou k trestu smrti, se dozvíte.

Celkově ve vás seriál nabudí mrazivou až temnou atmosféru 80. let. Výkony herců byly velmi autentické. Hlavně Petr Uhlík zahrál roli sériového vraha dosti přesvědčivě. Občas velmi vtipným doprovodem ne tak vtipného seriálu byl Adam Mišík. Prostředí tmavé noční Prahy seriálu přidávalo více na ponurosti a vážnosti. Všichni herci byli zvoleni velmi dobře. Více atmosféry vám navodí, když si jej pustíte třeba v deštivém podzimním počasí. Seriál bych nedoporučila pro slabší povahy.

<https://www.csfd.cz/film/1216653-metoda-markovic-hojer/prehled/>

ATLETIKA VE ŠLAPANICÍCH

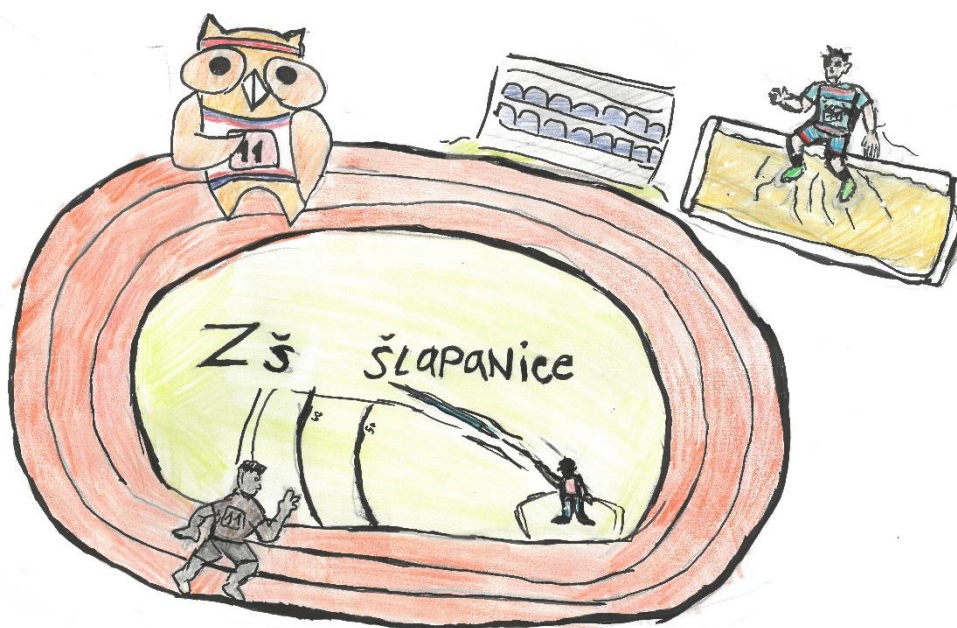
Před deseti lety v roce 2014 byl založen atletický a triatlonový klub při naší škole ve Šlapanicích. Poku-sili jsme se nahlédnout do jeho zákulisí a představit ho široké veřejnosti. Pojd'te se s námi podívat, jak to atletům ve Šlapanicích „běhá“.

HISTORIE ATLETIKY

Věděli jste, že kolébkou organizované atletiky se stalo antické Řecko, kde byla atletika hlavní náplní antických olympijských her?

Věděli jste, že starověký pentathlon neboli pětiboj obsahoval kromě zápasu i běh, skoky, hod diskem a hod oštěpem?

Věděli jste, že v době feudalismu se pěstovaly běhy, skoky a hody v rámci lidových her a slavností jako nenáročná zábava bez přesných pravidel?

ATK Šlapanice

Co je naší snahou:

- poskytnout dětem možnost atletiky a triatlonu ve Šlapanicích a zajistit podmínky na jejich provozování,
- působit na děti výchovně vzdělávacím procesem se zaměřením na jejich uplatnění ve výkonnostním či vrcholovém sportu, především pečovat o jejich sportovní i morální růst s důrazem na jejich věkové kategorie,
- pořádat atletické a triatlonové závody pro závodní i rekreační sportovce za účasti sportovců z různých klubů České republiky

Co je naším cílem:

- rozvíjet u dětí kladný vztah ke sportu
- vést děti v duchu fair-play
- přistupovat k dětem jako k individualitám
- rozvíjet u dětí vnitřní motivaci ke sportu

Přinášíme rozhovor s vedoucím atletiky ve Šlapanicích **Petrem Fruhwirtem**. Na naší škole učí tělocvik a informatiku.

Jak dlouho se věnujete atletice?

Ve Šlapanicích se jako trenér věnuji atletice asi od roku 2019, už přesně nevím.

Proč jste si vybral kroužek atletiky? Co vás na tom baví?

Sám jsem se na vysoké škole věnoval desetiboji, takže mám k atletice velmi blízko. Baví mě pracovat s dětmi po sportovní stránce a rád s nimi prožívám jejich sportovní emoce. Nejraději organizuji pro děti atletické, ale i jiné sportovní soutěže, protože tu máme skvělé podmínky.

Jak dlouho trvá atletická sezóna?

Sezóna trvá po celý rok. Jakmile skončí ta „dráhová“, tak začíná „halová“.

Kdy je nejbližší atletický závod?

Nejbližší závod pořádám v neděli 22. 12. v naší školní tělocvičně pro děti narozené 2013 - 2018. Jedná se o Vánoční atletický trojboj, kde děti absolvují běh na 20 m, skok z místa a hod 1,5 kg medicimbalem.

Která atletická disciplína je vaše nejoblíbenější?

Nejraději jsem vždy měl hod oštěpem.

HISTORIE ATLETIKY

Věděli jste, že začátky atletiky jako novodobého sportovního odvětví jsou spjaté s Anglií?

Věděli jste, že již v 17. století se v Anglii konaly závody v běhu, především na delší vzdálenosti?

Věděli jste, že v počátcích se závodů zúčastňovali profesionálové, sázelo se na vítězství jak mezi diváky, tak i mezi závodníky?

Věděli jste, že teprve v polovině 19. století se tvořily kroužky amatérů, a to nejprve na **školách**, později vznikaly sportovní kluby?

HISTORIE ATLETIKY

Věděli jste, že první záznam o závodech je z univerzitních kolejí?

Věděli jste, že ve 2. polovině 19. století se začala atletika šířit z Anglie na evropskou pevninu i do zámoří?

Věděli jste, že atletické federace jednotlivých zemí Evropy vznikly převážně koncem 19. století, zejména vlivem novodobých olympijských her?

Věděli jste, že vznik a rozvoj atletiky na českém území byl spojen se založením Sokola?

Rozhovor se členem ATK Šlapanice **Tomášem Budinským** ze 7. ročníku.

Kdy jsou vaše tréninky?

Tréninky jsou v úterý a ve čtvrtek a náhradní den je středa. Začínají v 15:30 a končí v 16:30.

Co na tréninku děláte?

Na začátek si dáme pár koleček, potom se protáhneme a hrajeme hry, třeba bránball nebo rychlý běh.

Jsou nějaké závody nebo turnaje?

Atletické závody bývají, ale těch se účastní jenom nominovaní.

Jsou ještě volná místa?

Bohužel už nejsou žádná volná místa. Přihláška se dává vždycky o prázdninách, v průběhu roku to nejde.

Jak se v atletice běhá?

1. Sprinty, krátké vzdálenosti - 100 m, 200 m a 400 m, kde rychlost je všechno.
2. Střední tratě, běhy na vzdálenosti jako 800 m a 1500 m, které kombinují rychlost a vytrvalost.
3. Dlouhé tratě, delší závody jako 5000 m a 10 000 m, maraton a půlmaraton, kde je klíčová vytrvalost.
4. Překážkové běhy, třeba 110 m překážek pro muže a 100 m překážek pro ženy, kde musí závodníci překonávat překážky na trati.
5. Štafety, týmové závody jako 4x100 m a 4x400 m, kde je důležitá spolupráce a precizní předávání štafetového kolíku

NEMUSÍM SE PŘEMLOUVAT, BAVÍ MĚ TO

Chceme vám představit žáka ze sedmého ročníku **Vojtěcha Šlezingera**, který je ve své věkové kategorii mistrem České republiky v nohejbalu.

Jak jsi se dostal k nohejbalu?

Díky tátovi, protože jsem chodil na jeho turnaje a zalíbilo se mi to.

Jak často máš trénink?

Trénink mám třikrát až pětkrát týdně.

Jak takový trénink vypadá?

Na začátku je rozcvička, poté následují různé nácviky, potom si jdeme zahrát nohejbal a nakonec následuje protahování.

Musíš se někdy přemlouvat, abys šel na trénink?

Nemusím se přemlouvat, protože mě to baví.

Jaké máš další oblíbené sporty?

Další oblíbený sport mám fotbal, protože jsem ho dělal před nohejbalem.

Co je tvoje nejsilnější stránka v nohejbalu?

Moje nejsilnější stránka je chytání balónu v poli.

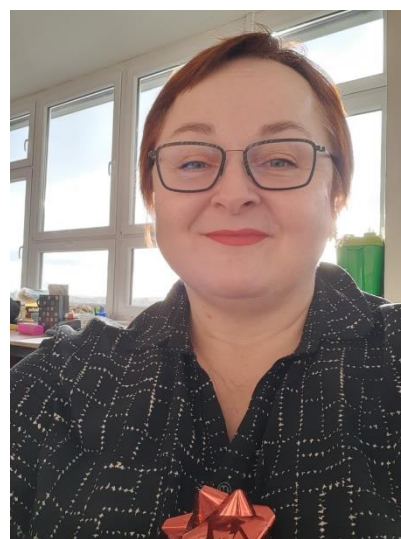
Na čem bys měl ještě zapracovat?

Měl bych zapracovat na své levé noze, která je slabší.

15 OTÁZEK PRO 2 ASISTENTKY

V duelu vám tentokrát představujeme dvě dobré duše naší školy. Rády bychom vám představily dvě asistentky pedagoga Petru Linhartovou a Moniku Mrkvicovou. Dnes už si školu bez asistentek ani nedokážeme představit. Jsou vždy na blízku, pomáhají všem, kteří pomoc potřebují, a jejich úsměv je nakažlivý. Zajímalo nás, kde berou tolik pozitivní energie. Otázky vymyslely, položily a uspořádaly Vanesa a Lili.

	Petra Linhartová	Má odpověď	Můj tip
1.	Jaké je vaše oblíbené zvíře?	Pes a kůň.	Pes.
2.	Jaká je vaše oblíbená třída?	Těžká otázka! Nyní 6.B a 9.D.	Moničina třída.
3.	Kolik let pracujete na ZŠ Šlapanice?	Sedm let.	Pět let.
4.	Jaká je vaše oblíbená barva?	Všechny mám v oblíbě, jen trošku bojuji se žlutou.	Černá, pastelové odstíny.
5.	Z čeho máte strach?	Mám strach o své dvě děti.	Moni, ty se ničeho nebojíš, vid'?
6.	Jakou aplikaci používáte nejčastěji?	WhatsApp.	WhatsApp.
7.	Jaké jste znamení?	Rybičky.	Kozoroh.
8.	Jaké předměty vás baví?	Hmm, češtinka, matička geometrie, výtvarka, přírodák v 8. třídě.	Češtinka, dozory na chodbách.
9.	Jaký je váš oblíbený zpěvák?	Gregory Porter, Sting, Michal Prokop, Vlasta Redl.	Netuším!!!
10.	Nosíte radši sukně nebo šaty?	Šaty.	Šaty.
11.	Kolik hodin jste denně na telefonu?	Asi dvě.	Netuším, též dvě?
12.	Jaká je vaše oblíbená desková hra?	Nemám ráda deskovky.	Scrabble.
13.	Co vás baví na vaší práci?	Komunikace s dětmi i dospěláky.	Pomáhat, být oporou dětem
14.	Jaký je váš oblíbený seriál?	Poldark.	Prostě seriály na Netflixu.
15.	Jaký je váš oblíbený sport?	Bývalo plavání, cyklistika, turistika, jóga.	Běh, jóga, švihadlo, aktivní procházky.

	Monika Mrkvicová	Má odpověď	Můj tip
1.	Jaké je vaše oblíbené zvíře?	Surikata.	Pes.
2.	Jaká je vaše oblíbená třída?	7.B.	6.B, 9.D.
3.	Kolik let pracujete na ZŠ Šlapanice?	Pátým rokem.	Sedmým rokem.
4.	Jaká je vaše oblíbená barva?	Modrá.	Zelená.
5.	Z čeho máte strach?	Z pavouků.	Z hadů.
6.	Jakou aplikaci používáte nejčastěji?	WhatsApp.	Pinterest.
7.	Jaké jste znamení?	Kozoroh.	Ryby.
8.	Jaké předměty vás baví?	Čj, Aj, M, D.	Hlavně Čj, Vv a možná D.
9.	Jaký je váš oblíbený zpěvák?	Těžká otázka...asi Jiří Macháček.	Netuším.
10.	Nosíte radši sukně nebo šaty?	Šaty.	Když musí, tak nosí spíše šaty 😊.
11.	Kolik hodin jste denně na telefonu?	2 – 3 hodiny.	2 hodiny.
12.	Jaká je vaše oblíbená desková hra?	Cluedo.	Asi Scrabble.
13.	Co vás baví na vaší práci?	Na práci mě baví komunikace se žáky, rozmanitost.	Obecně komunikace, žáci.
14.	Jaký je váš oblíbený seriál?	Wednesday, Cizinka.	Poldark.
15.	Jaký je váš oblíbený sport?	Bruslení, jóga, švihadlo.	Badminton.

Rekordní skóre přináší remízu. Tolik správných odpovědí tu ještě nebylo. Ukázalo se, že asistentky pedagoga musí znát všechny nepatrné detaily ze školního prostředí. Gratulujeme a děkujeme za vaši práci.

9 : 9

Napište nám

Koho byste chtěli ogrilovat v duelu? Na co byste se chtěli zeptat? Prostor pro Vaše nápady je ZDE ↓

EXPLORATION OF THE FOREST

The trio made their way down a muddy path **surrounded by** the fresh scent of damp grass and lined with tall oak trees rising to the light azure sky covered in a few clouds exposing gaps of sunlight which warmly **flickered** on the trio through the treetop. "This is our first time here, isn't it?" Sarah now spoke to William and Jacob. "Yeah, it is." William answered his sister with Jacob following them on the path leading to the forest.

The forest during autumn was **gloomy** and looked **eerie** due to the **odd** atmosphere and unusual silence they had never experienced. They could only hear their own footsteps crunching through the fallen leaves shaded in a range of colours from orange to crimson red.

As time passed by and they walked deeper into the forest, it grew **denser** around them and the path started to appear unclear.

"Do you think someone lives there by any chance?" William spoke with a **hint** of **tension** in his voice. "It looks **abandoned**" Sarah **murmured**, noticing an old house that looked **dilapidated** from a distance. "We should **investigate**, or at least get a closer look." Jacob **uttered**. They slowly went closer and as they were observing the place,

Sarah could not shake off the feeling that something strange had happened there in the past and not in a good way.

The weather immediately got colder and windy. The wind softly **tousled** Sarah's dark brunette hair, making her pale hands slightly shiver from the sudden cold.

As they came near the house through another rocky path lined with sticks of a fallen tree nearby, sunlight was fading and the place seemed strangely gloomier than the whole forest. She knew something was wrong with the place but Jacob and William did not want to **admit** it.

They stood in front of the house and **realised** that the house was completely untouched and **preserved**. Though it seemed abandoned, the house was in perfect condition, yet it was still strange and **unique** at the same time. There were no signs of graffiti or any signs of damage.

William now stepped inside the house with Jacob behind him and Sarah following in last.

To be continued...

Abandoned - opuštěný

Admit - přiznat si

Denser - hustější

Dilapidated - zchátralý

Eerie - děsivý, tajemný

Flickering - problikávat

Gloomy - ponurý

Hint - náznak

Investigate - prozkoumat

Murmured - zamumlala

Odd - divný, zvláštní

Preserved - zachovalý

Realised - uvědomit si

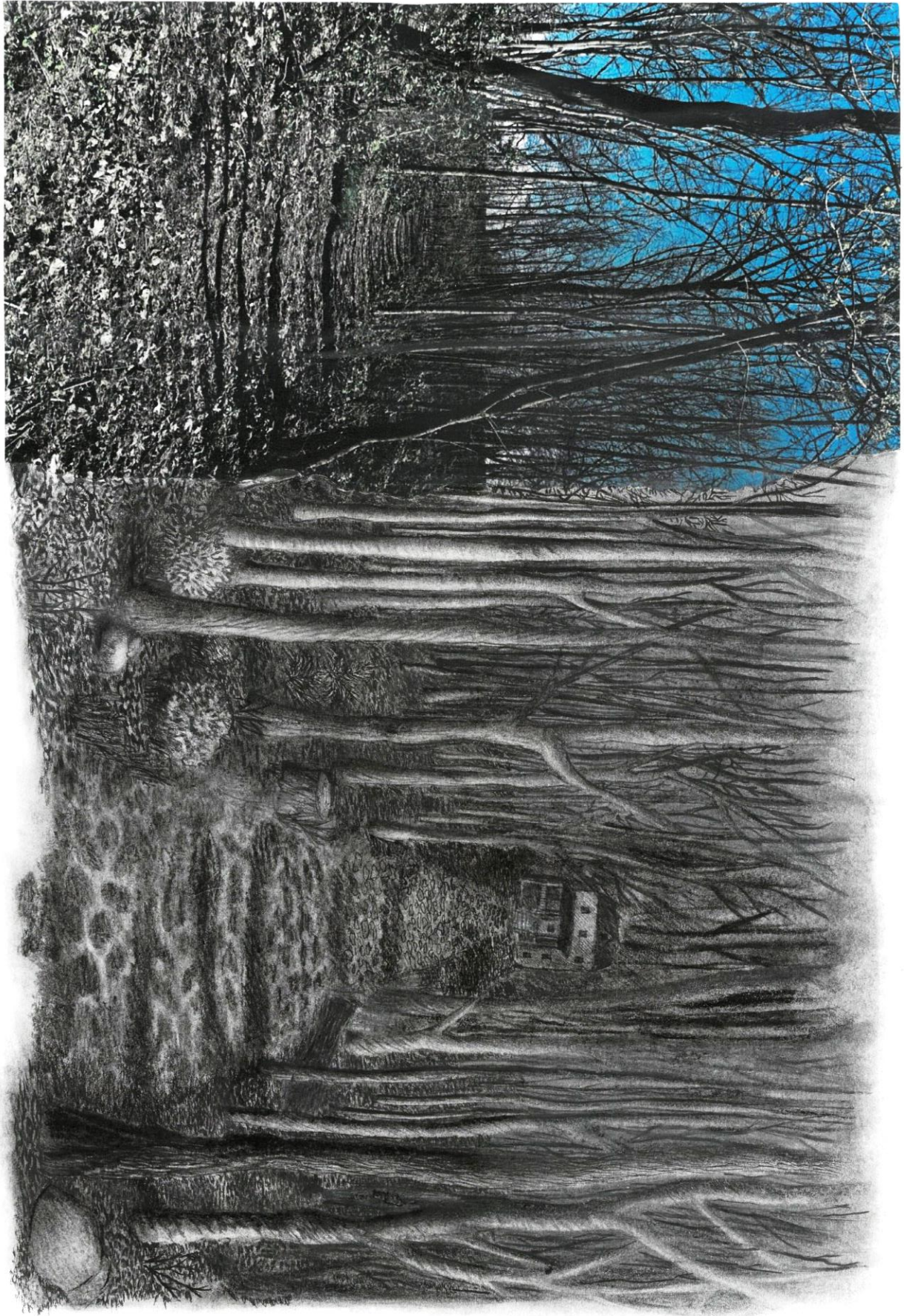
Surrounded by - obklopen

Tension - napětí

Tousled - rozcuchal

Unique - jedinečný

Uttered - pronesl

NIKI

MEZI NÁMI

Andy

Vzbudila mě rána do paže a křik. Ihned jsem poznala, že jde o ženský hlas. Obličej jsem si překryla rukou a snažila se postavit. Žena do mě však strčila a opět mě praštila kabelkou.

„Kde si jako myslíš, že jsi?“ vyjekla žena a opět se napřáhla.

„Omlouvám se, no, já nemám kam jít, víte,“ odpověděla jsem postarší dámě.

„No tak si běž ponocovat někam jinam, pokud tě tu ještě někdy uvidím, tak zavolám policii,“ odpověděla mi.

„Promiňte mi to... už mě tu neuvidíte.“

Rychlou chůzí jsem se vydala směrem k plotu a přelezla jsem ho. Seskočila jsem, rozhlédla se kolem sebe a spatřila jsem dívku, která zrovna vycházela z domu kousek ode mě. Když jsem si všimla, že mě zahlédla, rychle jsem sklopila oči. Upřeně koukala mým směrem a vypadalo to, jako kdyby se rozhodovala, jestli jít za mnou, nebo opačným směrem. Tmavě hnědé kudrnaté vlasy měla stažené do vysokého drdolu a na sobě měla školní uniformu. Vydala se směrem ke mně.

Alexandra

Probudila jsem se do dalšího dne bez matky. Už začínám být zoufalá.

Když jsem sešla po schodech dolů, byla tam jen teta Helen. Všichni mí sourozenci přespávali jinde a já za to vlastně byla i ráda. S tetou jsme alespoň nemusely předstírat, že matka jela jen na nějaký pracovní pohovor. Nachystala jsem se tedy do školy. Svačiny i snídaně jsme si vždy dělávali sami, matka chtěla, abychom byli samostatní a uměli se o sebe v každé situaci postarat. Dnes to ale bylo jiné. Snídani i svačinu mi totiž udělala teta Helen. Já ale hlad a ani chuť k jídlu neměla. Snídani jsem se do sebe snažila nacpat, aby teta Helen neměla starost.

Předchozí díly

„Po cestě do práce tě hodím do školy,“ řekla teta hned, jak mě viděla běžet ke vstupním dveřím.

„Ne, to je dobrý, já se ráda projdu,“ odpověděla jsem s plnou pusou a u toho si zavazovala boty. Chtěla jsem být sama. Nechtěla jsem se s ní už o tom zmizení bavit. Ušla jsem pár kroků a vtom kolem mě projela teta, viděla jsem jen, jak mi mává z okýnka. Když jsem vkročila na chodník zahlédla jsem tu otravnou ženskou ze sousedství, co pořád jen po někom řve.

„No tak si běž ponocovat někam jinam, pokud tě tu ještě jednou uvidím, tak zavolám policii,“ ječela na vyděšenou a roztřesenou dívku, která rychle seskakovala z plotu.

Ohlédla se kolem sebe a pak na mě. Sklopila jsem oči. Viděla mě, jak se na ni dívám? Už i tak to pro ni musela být velice nepříjemná situace, a ještě ji bude někdo pozorovat. Přemýšlela jsem, jestli to mám nechat být, nebo ne. Byla celá doškrábaná a vyhublá. Její oblečení bylo špinavé a roztrhané. Bylo mi jí líto, kdo ví, co se jí stalo. Šla jsem pomalu směrem k ní.

„Ahoj, vím, že to není moje věc, ale nemohla jsem si nevšimnout, co se tady teď stalo, a chtěla jsem se ujistit, jestli jsi v pořádku. Ztratila ses?“ řekla jsem klidným hlasem a doufala, že mi na něco z toho odpoví.

„Já... vlastně ani nevím,“ řekla asi po minutě.

„Asi... asi si to nepamatuji,“ dodala a vypadala překvapeně z vlastních slov.

„Aha, no tak můžeš jít zatím k nám a potom vymyslíme, co dál.“

Vydaly jsme se společně k našemu domu.

Vlastně nevím, co mě to napadlo brát k nám do domu cizí dívku, ale v jejích očích jsem viděla strach a zoufalství. Věděla jsem jen, že potřebuje pomoc.

Andy

Celé tělo se mi rozechvělo. Postupně mi začalo docházet, že jsem souhlasila jít do domu úplně cizí holky, ale doufala jsem, že mi dokáže pomoci. Vešly jsme do jejího domu a já věděla, že už nemůžu odejít.

„Tak, toto je náš domov, chovej se tu jako doma,” řekla dívka.

„Děkuji,” odpověděla jsem jí.

Posadily jsme se k velkému kuchyňskému stolu, na kterém stála váza s objemnou kyticí.

„A jak se vlastně jmenuješ?” zeptala se mě.

„Jsem Andy.”

„Těší mě, Andy, já jsem Alex,” odpověděla mi.

Pousmála jsem se a opět sklopila oči. „Mohu ti nabídnout něco k jídlu nebo pít?” postavila se k lednici a otočila se na mě. Zaváhala jsem a poté jídlo odmítla. „Vidím ti to na očích,” dodala a vytáhla z lednice šunku, kterou položila vedle chlebníku, ze kterého poté vytáhla bochník chleba. Jídlo mi podala a natáhla se pro sklenici do horní police. „Vodu nebo džus?” zeptala se. Chvilku jsem na ni civěla a poté nejistě poprosila o vodu. Když mi vodu načepovala, vydali jsme se do jejího pokoje, který se nacházel ve druhém patře. Posadila jsem se na postel a prohlížela si Alexin pokoj.

*V pokoji měla spoustu rostlin, na zemi ležel bílý koberec, u zdi stála velká vestavěná skříň a na-
proti dveřím okno, pod kterým byla malá
knihovnička.*

*„Jakou máš velikost kalhot?“ přes rameno křikla
a dál se prohrabovala ve srovnaných komíncích.*

„Co já vím,“ zmateně jsem odpověděla.

*„Toto by ti mělo sedět,“ odpověděla mi a podala
mi oblečení. „Klidně se tu převleč, já zatím dojdu
udělat čaj.“*

*Když jsem se převlékla, Alex už stála za dveřmi
se dvěma hrnečky.*

„Sluší ti to,“ usmála se a podala mi čaj.

*„Děkuji moc, za všechno.“ Sedly jsme si a já
začala hltat chleba se šunkou.*

*„Jo a Andy, co se ti vlastně stalo?“ Zeptala se
mě s mírně rozklepaným hlasem.*

*„Probudila jsem se v lese, nic okolo mě nebylo,
jen keře a stromy, byla mi ukrutná zima a jedi-
né, co jsem chtěla, bylo to, abych byla doma se
svojí maminkou.“*

*Lítostně se na mě podívala. „A odkud vlastně
jsi?“ ptala se dál.*

*„No já, já... nepamatuji si to, vlastně si nepama-
tuji nic, ani to, jak jsem se tu vlastně ocitla.“*

Alexandra

Andy se zdá jako moc milá dívka, jen je trochu
plachá a bojím se, že ji nějak vyděsím. Andy si
vůbec nic nepamatuje, bojím se, že by to mohl
být problém. Celý zbytek dne jsme s Andy byly
v mém pokoji. Já jsem četla povinnou četbu,
zatímco Andy tvrdě spala. Kolem sedmé večer
slyším auto, co se pomalu přibližuje k domu.

„Teta,“ řeknu si potichu pro sebe. Nechci jí teď
přidělovat starosti s Andy. Už tak toho má dost.
Najednou se otevrou dveře a já slyším křik mých
bratrů, jak utíkají do svého pokoje. Sejdu schody
dolů za tetou.

„Ahoj Alex, jak bylo ve škole,“ říká mi teta Helen
s náručemi plnými tašek.

„No jo... šlo to,“ řekla jsem trochu nejistě
a usmála jsem se.

Za tetou náhle přicupitá malá Claire s plyškem
v ruce. Přijdu k ní a pořádně ji obejmou.

„Alex, dnes to pojedu zase zkusit na policii,“
oznámila mi teta a u toho vyndávala věci
z tašek. „Nevím, jak dlouho to potrvá, tak se
prosím postarej o děti. Claire už jedla u paní
Viktorie, tak stačí, když ji uložíš. Klukům udělej
večeři, a ať jdou nejpozději v osm spát,“
dořekla.

Asi o půl hodiny později jsem viděla, jak auto
zase odjíždí. Udělala jsem, co mi teta řekla.
Claire jsem uložila do postýlky a povyprávěla
jsem jí krátký příběh, který mi vždy máma
vyprávěla před spaním, když jsem byla v jejím
věku. Jakmile jsem si byla jistá, že sestřička spí,
šla jsem udělat večeři. Krajíčky chleba se šunkou
jsem rozdělila do čtyř talířů, které jsem pak od-
nesla nahoru. S nimi jsem nejdříve vešla do svého
pokoje, kde jsem dva z nich položila na psací
stůl. Poté jsem přišla ke klukům, kde jsem opět
na jejich psací stůl položila zbylé dva talíře.

„V osm ať jste v posteli,“ poručila jsem.

„Jojo,“ odpověděl jeden z nich.

Ještě jsem se na bratry ohlédla a rozběhla se
k pokoji. Opatrně jsem vzbudila Andy, která
zhltnula chleba se šunkou tak rychle, jak to jen šlo.
Ten potom zapila zbytkem čaje, který předtím
nedopila.

„Budu spát na zemi,“ řekla jsem a rozložila jsem
po zemi deky a polštáře. „Kdyby se ti chtělo
v noci na záchod, tak koupelna je hned nalevo,“
řekla jsem. „Hlavně se zkus vyhybat tetě
a dětem, ještě neví, že tu jsi. Řeknu jim to zítra,
dobře?“

Na vše jen příkyvovala. Zhasnula jsem světlo
a potom jsem se zachumlala do dek.

„Dobrou noc a děkuji za všechno,“ ozvalo se
najednou.

„Dobrou,“ odpověděla jsem s úsměvem. Usnout
mi ale moc nešlo, nedokázala jsem přestat
přemýšlet nad tím, kdo Andy je a kde se tu
vzala. Bylo to celé takové zvláštní.

ZAKLÍNAČ KUŘAT 3

Kroky se přibližovaly a já trochu zpanikařil. První, co jsem po kapsách rychle našel, byl onen proutek od stařenky. Vzal jsem ho do ruky, a aniž bych přemýšlel, tak jsem s ním máchl, jako by byl proutek kouzelný. Jenže co se nestalo. Z proutku vyšlo bílé světlo, které tím směrem vyšlehlo a udeřilo stvoření, které se přibližovalo zpoza keře. „Aú! Co mě to uhodilo?!“ zaúpělo a mně došlo, že je to nějaký člověk.

Lekl jsem se. „Jéminkote,“ řekl jsem a zamířil jsem k tomu keři. Na zemi ležel muž a opodál sekera. „Omlouvám se, pane,“ podal jsem mu ruku, aby se mohl postavit. Muž se tedy postavil a prohlédl si mě.

„Mládenče, vás neznám. Odkud jste?“ zeptal se.

„Z Vyšší Lhoty, pane,“ odpověděl jsem.

„Já jsem dřevorubec Petr,“ představil se.

„Já jsem zase Josef,“ pousmál jsem se.

Muž zvedl svou sekeru a opět se na mě podíval. „Kam míříš, mládenče?“

„Do světa, pane,“ odpověděl jsem.

„Ale teď, když přichází zima, není snadné přespávat v lesích.“

„Rád bych si našel nějakou robotu.“

Dřevorubec se zamyslel. „Jak by se ti líbilo pomáhat mi se dřevem? Za to bys u mě mohl přebývat.“

„To byste byl laskav,“ přikývl jsem.

Všiml jsem si, že Zuzka okousávala listy maliní. Dřevorubec se na ni podíval.

„Ta je tvoje?“ otázal se.

„Ano,“ opatrně jsem odvětil.

„Mám jednoho valacha. Do přístřešku se vejdou,“ řekl. Já mu věnoval úsměv.

Vydali jsme se k Petrovu obydlí nad lesem. Byl to malý srub s výhledem na široké okolí hor a vedle něho stál menší přístřešek, ze které vykukoval hnědák, který se na mě díval očima jako dvěma uhlíky.

„Jmenuje se Artur.“ Došel k němu a poplácal ho po plecích. „A jak se jmenuje tvá jalovička?“ opět koukl na mě.

„Zuzka,“ řekl jsem. Trochu podezíravě jsem se na něj podíval, když ji pohladil po hlavě. „Nesníte ji, že ne?“ díval jsem se na něj. On zavrtěl hlavou.

„Takové krásce bych přeci nic neudělal,“ pousmál se a dal jí trochu sena. Zuzka ho začala spokojeně přežvykovat.

„Já maso nejím. Na to mám zvířata až moc rád.“ S úsměvem ji pozoroval.

TRIK, NEBO ODMĚNA

Jedna lampa za druhou náhle začaly svítit a my, všechny děti ze sousedství, jsme věděly, že se blíží náš čas. Spousty dětí v různých kostýmech postupně začaly vybíhat z teras a netrpělivě tlouct do dveří sousedních domů.

„Mami už musím jít,“ křiknul jsem na svoji matku, která na poslední chvíli hledala plášť k mému kostýmu.

„Ano, tady je.“ Pokrčila se ke mně a uvázala mi plášť okolo krku. „Užijte si to“, řekla matka, ale už jsem nezareagoval.

S mávnutím ruky jsem odběhl k domu své kamarádky Tami, která už čekala před svým domem a vyčkávala, než se společně vydáme koledovat.

Naše košíky s halloweenským motivem se začaly pomalu plnit nejrůznějšími druhy sladkostí, bankovkami a plastovými napodobeninami pavouků nebo hadů.

Čekalo nás už je pár posledních domů a společně s Tami jsme se těšili na to, až si navzájem ukážeme, co jsme vykoledovali.

„Trik, nebo odměna,“ řekla Tami při tom, jak bušila na dveře. Nikdo se však neozval.

„Trik, nebo odměna,“ řekla Tami, ale hlasitěji. Opět nic.

„Tami, pojd', nejspíš nejsou doma,“ pobídl jsem ji. To však ale nepomohlo.

„Trik, nebo odměna,“ zavřískala. Dveře se najednou otevřely, ale nikdo v nich nestál. Oba jsme o pár kroků odstoupili.

„Co tu chcete?“ ozval se hluboký hlas.

„Omlouváme se, že jsme vás vyrušili, už půjdeme,“ řekl jsem.

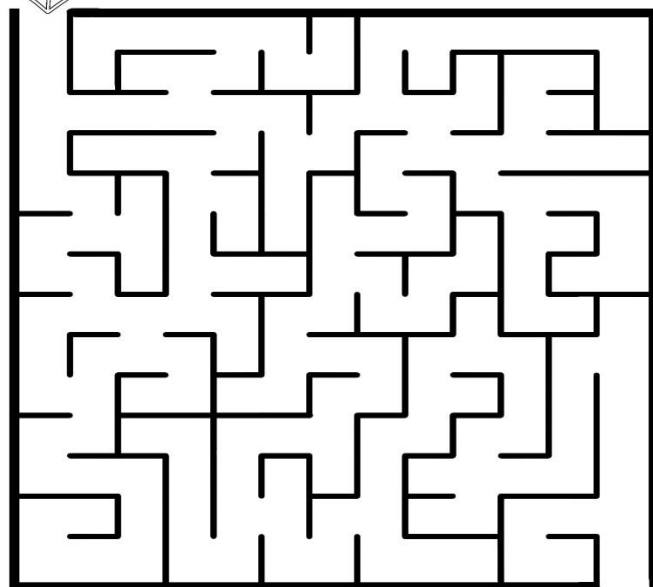
Dveře se třísknutím zavřely. Utíkali jsme rychle div nám nohy stačily a stále jsme nedokázali pochopit, kdo nebo co nám to vlastně odpovědělo.

START

Pomoz dětem utéct od dveří!

CIL